

Пенчо Славейков

Наметнала плащ тъмен на
плещи...

Наметнала плащ тъмен на плещи,
от изток иде вечер лекостъпна –
от ароматний неин дъх трепти
засегната гората, и зашъпна
през знойний ден прекъснати мечти.

Полето глъхне. Закъснял керван
по витий път потъва в далнината.
На небесата ликът замечтан
дрезгавина таинствена замята –
светът да не досети техния блян.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6611>]